

# Daniels bok – hundre og trettitre

## *Avsløringen av det profetiske teppet: Innsikter i beseglingstiden for de 144 000*

Jeff Pippenger  
2024-03-13

Alle profetene stemmer overens med hverandre, og de vitner alle mer spesifikt om verdens ende enn om de dagene de levde i. Deres vitnesbyrd skal anvendes i den profetiske perioden som er beseglingstiden for de hundre og førtifire tusen, for det er der virkningen av hvert syn inntreffer. Jesaja fikk i kapittel seks, i et syn, skue inn i Det Aller Helligste i løpet av beseglingstiden for de hundre og førtifire tusen, hvor han så Guds herlighet. Vi vet at det var etter 11. september 2001, for han hørte englene i vers tre erklære at jorden da var full av Hans herlighet.

«Da Gud skulle til å sende Jesaja med et budskap til sitt folk, lot Han først profeten i et syn få skue inn i det aller helligste i helligdommen. Plutselig syntes porten og det indre forhenget i templet å bli løftet opp eller trukket til side, og han fikk anledning til å se innenfor, inn i det aller helligste, hvor ikke engang profetens føtter kunne tre inn. For hans blikk steg et syn fram av Jehova, sittende på en høy og opphøyet trone, mens slepet av Hans herlighet fylte templet. Rundt tronen stod serafer, som vakter omkring den store Konge, og de gjenspeilte herligheten som omgav dem. Idet deres lovsanger lød med dype toner av tilbedelse, skalv portens søyler, som om de var rystet av et jordskjelv. Med lepper ubesmittet av synd utøste disse englene Guds lovprisning. ‘Hellig, hellig, hellig er Herren, hærskares Gud,’ ropte de; ‘hele jorden er full av Hans herlighet.’ [Se Jesaja 6:1–8.]]»

«Serafene rundt tronen er så fylt av ærbødig ærefrykt når de skuer Guds herlighet, at de ikke et øyeblikk ser på seg selv med beundring. Deres lovprisning er for hærskares Herre. Når de skuer inn i fremtiden, da hele jorden skal fylles med hans herlighet, blir den triumferende sangen gjentatt fra den ene til den andre i melodisk lovsang: ‘Hellig, hellig, hellig, er hærskares Herre.’ De er fullt tilfreds med å herliggjøre Gud; idet de blir i hans nærhet, under hans velbehags smil, ønsker de ingenting mer. I å bære hans bilde, i å gjøre hans vilje, i å tilbe ham, når de sitt høyeste mål.» Gospel Workers, 21.

I samsvar med Jesaja fikk også profeten Ezekiel adgang til å se inn i Det Aller Helligste. Ezekiels syn begynte i kapittel én, vers én.

Det skjedde i det trettiende året, i den fjerde måneden, på den femte dagen i måneden, mens jeg var blant de bortførte ved Kebar-elven, at himlene åpnet seg, og jeg så syner fra Gud. Ezekiel 1:1.

Hans syn fortsetter gjennom flere kapitler, og den er en fortsettelse av den samme synet i kapittel åtte og ni, som identifiserer beseglingen av de hundre og førtifire tusen. Dette vet vi ut fra hans omhyggelige vitnesbyrd.

Og det skjedde i det sjette året, i den sjette måneden, på den femte dag i måneden, mens jeg satt i mitt hus og Judas eldste satt foran meg, at Herren Guds hånd falt på meg der. Da skuet jeg, og se, en skikkelse som så ut som ild: fra det som syntes å være hans lender og nedover, ild; og fra hans lender og oppover, som et skinn av stråleglans, lik fargen av rav. Og han rakte ut noe som lignet en hånd og tok meg ved en lokk av mitt hode; og Ånden løftet meg opp mellom jorden og himmelen og førte meg i Guds syner til Jerusalem, til inngangen til den indre port som vender mot nord, der setet for nidkjærhetens bilde var, det som vakte hans nidkjærhet. Og se, Israels Guds herlighet var der, i samsvar med synet som jeg hadde sett på sletten. Esekiel 8:1–4.

Synet i kapittel åtte og ni, som identifiserer de to klassene som utvikles under beseglingen av de hundre og førtifire tusen, var «ifølge det synet som» Esekiel hadde sett «på sletten». Synet han hadde sett på sletten, blir identifisert i kapittel tre.

Og Herrens hånd kom over meg der; og han sa til meg: Stå opp, gå ut på sletten, og der vil jeg tale med deg. Da stod jeg opp og gikk ut på sletten; og se, Herrens herlighet stod der, lik den herlighet jeg så ved elven Kebar; og jeg falt ned på mitt ansikt. Esekiel 3:22, 23.

Esekiels syn av «sletten» var som den «herlighet som» Esekiel «så ved elven Kebar», og det var synet i kapittel én, vers én. Synet om beseglingen i kapittel ni, og synet av «sletten», var ganske enkelt fortsettelser av synet ved elven Kebar. Det var et syn av Guds herlighet i Det Aller Helligste, under beseglingen av de hundre og førtifire tusen, slik også Jesajas syn var. Jesajas syn identifiserte Guds verk med å reise opp budbærere i beseglingstiden, og i kapittel to og tre identifiserer Esekiel nettopp dette verket i større detalj enn Jesaja, for han fremstiller en budbærer som skal bære et budskap til laodikeisk adventisme, og for å forstå budskapet han skal bære til det opprørske folket som blir forbigått, blir Esekiel befalt å ete den lille boken, som var i engelens hånd da Han steg ned den 11. september 2001.

Og han sa til meg: Menneskesønn, et det du finner; et denne bokrullen, og gå og tal til Israels hus. Da åpnet jeg min munn, og han lot meg ete denne bokrullen. Og han sa til meg: Menneskesønn, la din buk ete, og fyll ditt indre med denne bokrullen som jeg gir deg. Da åt jeg den, og i min munn var den søt som honning. Og han sa til meg: Menneskesønn, gå til Israels hus og tal mine ord til dem. For du er ikke sendt til et folk med fremmed tale og tungt språk, men til Israels hus; ikke til mange folk med fremmed tale og tungt språk, hvis ord du ikke kan forstå. Sannelig, hadde jeg sendt deg til dem, ville de ha hørt på deg. Men Israels hus vil ikke høre på deg; for de vil ikke høre på meg. For hele Israels hus er hardpannet og hardhjertet. Se, jeg har gjort ditt ansikt hardt mot deres ansikter og din panne hard mot deres panner. Som diamant, hardere enn flint, har jeg gjort din panne. Frykt dem ikke, og bli ikke motløs ved synet av dem, enda de er et opprørsk hus. Esekiel 3:1–9.

En hedning i Bibelen er en fremmed, og en fremmed taler et fremmed språk. Esekiel ble sendt til den moderne Israels hus, som i beseglingstiden er den laodikeiske syvendedags-adventistkirken, som blir forbigått. Budskapet i beseglingstiden for de hundre og førtifire tusen er for Guds menighet, som først blir dømt, og deretter, ved den snart kommende søndagsloven, kaller den annen røst i Åpenbaringen kapittel atten Guds hedningeflokk ut av Babylon. Når Jesaja i kapittel

seks representerer dem som tar imot kallet om å bli sendt til det gjenstridige hus med det laodikeiske budskap, blir han på forhånd advart om at de er et folk som, når de ser, ikke oppfatter, og når de hører, ikke forstår. Jesaja nedtegner nettopp det kjennetegn som Jesus siterte fra Jesaja, kapittel seks, da Han tilskrev nettopp dette kjennetegn til de kverulerende jøder som ble forbigått i Kristi historie.

I kapittel tolv benytter Esekiel også nøyaktig den samme terminologien, og plasserer dermed uttrykkelig kapittel tolv i beseglingstiden for de hundre og førtifire tusen.

Og Herrens ord kom også til meg, og det lød slik: Menneskesønn, du bor midt iblant et gjenstridig hus, som har øyne til å se med, men ikke ser, og ører til å høre med, men ikke hører; for de er et gjenstridig hus. Esekiel 12:1, 2.

Esekiel kapittel tolv identifiserer beseglingstiden for de hundre og førtifire tusen, og idet han gjør dette, henvender han seg til det forfalskede budskapet om senregnet som fremsettes av Efraims drukkenbolter, som hersker over Jerusalems folk, de drukkenbolter som ikke kan lese boken som er beseglet. Deres forfalskede budskap om senregnet bygger på å legge Guds ords profetiske syner langt inn i fremtiden.

I vers tre til femten blir Esekiel pålagt å fremstille Guds folks bortføring i fangenskapet i Babylon. Fangenskapet i Babylon representerer den snart kommende søndagsloven, og deretter, i vers seksten til tjue, identifiserer han hungersnøden som ledsager ødeleggelsen av byene, hvilken begynner ved timen for det store jordskjelvet, som er den snart kommende søndagsloven. Fordelene ved å bo på landet i den krisetiden blir der fremstilt, og deretter, i vers tjueén til tjueåtte, har vi det avsnittet som ble anerkjent som nærværende sannhet i millerittenes historie. Avsnittet er sitert ord for ord i The Great Controversy i beskrivelsen av millerittenes historie i boken.

Og Herrens ord kom til meg og sa: Menneskesønn, hva er dette ordtaket som dere har i Israels land, når dere sier: Dagene drar ut, og hvert syn blir til intet? Si derfor til dem: Så sier Herren Gud: Jeg vil gjøre ende på dette ordtaket, og de skal ikke lenger bruke det som ordtak i Israel. Men si til dem: Dagene er nær, og oppfyllelsen av hvert syn. For det skal ikke lenger være noe falskt syn eller smigrende spådom i Israels hus. For jeg er Herren: Jeg taler, og det ordet jeg taler, skal gå i oppfyllelse; det skal ikke lenger drøye. For i deres dager, du gjenstridige hus, vil jeg tale ordet og fullbyrde det, sier Herren Gud. Og Herrens ord kom igjen til meg og sa: Menneskesønn, se, de av Israels hus sier: Synet han ser, gjelder mange dager fram i tiden, og han profeterer om tider som ligger langt borte. Si derfor til dem: Så sier Herren Gud: Ingen av mine ord skal drøye lenger, men det ordet jeg har talt, skal bli fullbyrdet, sier Herren Gud. Esekiel 12:21–28.

Det falske budskapet om sildigregnet som blir framført i beseglingstiden for de hundre og førtifire tusen, hevder: «dagene drøyer, og hvert syn slår feil.» For sviktet ikke de budbærerene som var framstilt ved Moses, Elia, Esekiel, Jesaja og Johannes, i sin forutsigelse om 18. juli 2020? Den laodikeiske adventists budskap på den tiden er: «det synet han ser, gjelder mange dager fram i tiden, og han profeterer om tider som ligger langt borte.» I denne historien skal ikke bare hvert syn gå i oppfyllelse, men budbæreren skal også si til det fortapte hus av det moderne Israel: «Så sier

Herren Gud,» «Jeg vil gjøre ende på» det falske «ordspråket» i laodikeisk adventisme. Si til dem: «Dagene er nær, og oppfyllelsen av hvert syn.» «Ingen av mine ord skal drøye lenger, men det ord som jeg har talt, skal fullbyrdes, sier Herren Gud.»

Laodikea-budskapet krever at budskapet identifiserer at de dager er nær da virkningen av hvert syn skal finne sted, og disse dagene er dagene for beseglingen av de hundre og førtifire tusen. Det vesentlige punktet som ikke må oversees i avsnittet, er at Gud direkte sier at i de «dager», som representerer perioden for beseglingstiden, ville Han få Laodikea-adventismens «forfengelige syn», deres «smigrende spådom» og deres forfalskede «ordspråk» til å opphøre. Gud får deres forfalskede budskap om det sene regn til å opphøre før den snart kommende søndagsloven, for Han får det til å opphøre i de dager Han taler om. Han får det til å opphøre ved å stadfeste det sanne budskap om det sene regn idet Han opphøyer dem som er utvalgt til å være banneret ved den snart kommende søndagsloven. Disse utvalgte blir beseglet før «jordskjelvet».

Den andre måten Han får det tomme ordtaket i det forfalskede budskapet om senregnet til å opphøre på, er ved ankomsten av Guds uventede og tiltagende dommer, som kommer som en overveldende overraskelse over mørkets barn, men som er en del av selve det budskap lysets barn vil ha forutsagt. Den historien vi nå går inn i, står foran å bli møtt av Guds dommer. Disse dommene er gjentatte ganger framstilt i Guds Ord, og beseglingens periode, som begynte 11. september 2001, er stedet hvor ethvert syn, også synene om Guds dommer, må nå fram, for Hans Ord svikter aldri.

I tidligere artikler påviste vi at de tre første kapitlene i Daniels bok representerer de tre englebudskapene i Åpenbaringen kapittel fjorten. Kapittel to er den annen engels budskap, og er derfor en illustrasjon av den annen prøve i beseglingstiden. Den første prøven var kapittel én, og det var kostholds-prøven om hvorvidt et menneske ville velge himmelsk føde eller Babylons føde. Kapittel to ble representert ved den skjulte sannheten i Nebukadnesars drøm om bildet av dyr, som er riker.

Daniel to representerer dyrets billedes prøve under beseglingen av de hundre og førtifire tusen, og det inneholder en forståelse som er skjult, for Nebukadnesar var ute av stand til å huske drømmen. Det representerer en skjult sannhet som blir avforseglet i de hundre og førtifire tusens historie, og en skjult sannhet angående rikene i Bibelens profeti, fremstilt i billedstøtten. Det representerte en prøve på liv og død for Daniel og de tre trofaste, og også for de kaldeiske vismennene som åt av den babylonske kost.

Ellen White fikk vist at dyrets bilde ville bli dannet «før nådetiden avsluttes, for det er den store prøven for Guds folk, ved hvilken deres evige skjebne vil bli avgjort». Nebukadnesars skjulte drøm representerer den prøven. Den skjulte sannheten om billedstøtten som er blitt åpenbart i disse dager, når virkningen av ethvert syn ikke lenger blir utsatt, er at Jesus, som Alfa og Omega, identifiserte i de første og de siste henvisningene til rikene i Bibelens profeti at det åttende dyret er av de sju.

Det åttende dyret i Åpenbaringen kapittel sytten, som er av de sju, er pavemakten som er blitt ført tilbake til jordens trone, og den dypere, skjulte hemmeligheten som er blitt åpenbart, er at idet De

forente stater danner et bilde av dyret i denne nasjonen, vil det også representere fenomenet med den åttende, som er av de sju. Den sjette presidenten siden endens tid i 1989, som er den rike presidenten som egget opp hele dragens rike, mottok et dødelig politisk sår fra de progressive, woke, liberale globalistenes hånd i 2020, idet det republikanske hornet ble myrdet i gatene av det ateistiske dyret i Åpenbaringen kapittel elleve.

Samtidig fikk den tredje engels bevegelse et dødelig sår den 18. juli 2020 ved hånden til det ateistiske dyret i Åpenbaringen kapittel elleve. Denne bevegelsen hadde bestått av laodikeiske syvendedagsadventister, og i 2023 ble bevegelsen oppreist som den tredje engels filadelfiske bevegelse. Begge horn ble drept i 2020, og begge horn står opp etter tre og en halv symbolske dager. Dannelsen av dyrets politiske bilde består i foreningen av kirke og stat i De forente stater, og dyret som de i de siste dager lager et bilde av, er det åttende dyret, som er av de syv. Når bildedyret blir dannet i De forente stater, vil det besitte nettopp den profetiske egenskapen til Romas åttende dyr.

Når prøven med dyrets bilde blir oppfylt over det sanne protestantiske hornet, vil de som erkjenner de profetiske sannheter som er knyttet til dannelsen av dyrets bilde i begge hornene på jorddyret, bli beseglet for evigheten med Kristi bilde. De dårlige jomfruer som har godtatt det fåfengte og smigrende synet, vil ha formet dyrets bilde for evigheten.

Det var dette profeten Esekiel så, da symboler som åpenbarte en Makt som styrer over jordiske herskeres anliggender, ble fremstilt for hans undrende blikk. Hjul som krysset hverandre, ble beveget av fire levende vesener. Høyt over dem alle «var det noe som lignet en trone; den så ut som safir, og over det som lignet en trone, var det en skikkelse som så ut som et menneske». Esekiel 1:26, RSV.

«Hjulene, så innviklede at de ved første øyekast syntes å være i forvirring, beveget seg i fullkommen harmoni. Himmelske vesener drev disse hjulene frem. Det sammensatte samspillet i menneskelige begivenheter står under guddommelig kontroll. Midt i nasjonenes strid og larm styrer Han som troner over kjerubene, fremdeles denne jordens anliggender. Hver nasjon og hvert enkelt menneske har Gud tildelt en plass i sin store plan. I dag avgjør mennesker og nasjoner ved sitt eget valg sin skjebne, og Gud styrer alt overordnet til oppfyllelsen av sine hensikter.»

De profetiene som den store JEG ER har gitt i sitt Ord, forteller oss hvor vi befinner oss i tidsaldrens gang. Alt det som profetien har forutsagt inntil nåværende tid, er blitt opptegnet på historiens sider, og alt det som ennå skal komme, vil bli oppfylt i sin orden.

«Tidens tegn forkynner at vi står på terskelen til store og høytidelige begivenheter. Alt i vår verden er i opprør. Frelseren profeterte om begivenheter som skulle gå forut for Hans komme: «Dere skal høre om kriger og rykter om kriger ... Folk skal reise seg mot folk, og rike mot rike; og det skal bli hungersnød, pest og jordskjelv på forskjellige steder.» Matteus 24:6, 7. Herskere og statsmenn erkjenner at noe stort og avgjørende er i ferd med å skje — at verden står på randen av en overveldende krise.

«Bibelen, og Bibelen alene, gir et riktig syn på begivenheter som allerede kaster sine skygger foran seg, idet lyden av deres tilnærming får jorden til å skjelve og menneskers hjerter til å svikte av frykt. 'Se, Herren skal øde jorden og gjøre den til en ørken, og Han skal forvrengte dens overflate og spre dens innbyggere.' 'For de har overtrådt lovene, krenket forskriftene, brutt den evige pakt. Derfor fortærer en forbannelse jorden, og dens innbyggere lider for sin skyld.' Jesaja 24:1, 5, 6, RSV.»

«Ve! for den dagen er stor, så ingen er den lik; og det er Jakobs trengselstid, men han skal bli frelst ut av den.» Jeremia 30:7.

«Fordi du har gjort Herren, som er min tilflukt, ja, Den Høyeste, til din bolig, skal intet ondt hende deg, og ingen plage skal komme nær ditt telt.» Salme 91:9, 10.

«Gud vil ikke svikte sin menighet i timen for hennes største fare. Han har lovet utfrielse. Hans rikes prinsipper vil bli æret av alle under solen.» Historical Sketches, 277–279.

Det «innviklede spillet av menneskelige begivenheter» er det som ble fremstilt ved hjulene som skar inn i hjulene i Eskiels syn av Det Aller Helligste, i beseglingstiden. Disse begivenhetene er under guddommelig kontroll, for disse begivenhetene er oppfyllelsen av alle synene i Guds Ord, som finner sin endelige og fullkomne virkning i beseglingstiden. Det er en «lyd» som kjennetegner «en overveldende krise» som «verden står på randen» av å erkjenne. Denne «lyden» får «jorden til å skjelve og menneskenes hjerter til å svikte dem av frykt». Både det at jorden skjelver, og det at menneskenes hjerter svikter av frykt, er symboler på lyden av den syvende og siste basun, som er det tredje ve.

Nasjonenes opphisselse ved islam under det tredje ve er som en kvinne i fødselsveer, og representerer således en tiltagende, eskalerende krise. Denne eskalerende krisen begynte den 11. september 2001; og den 7. oktober 2023 inntraff den neste ekstreme fødselssmerten, og fordi Guds Ord aldri slår feil, kommer den neste fødselsve meget snart, og den vil være enda mer ødeleggende. Bor du fortsatt i en by?

Vi vil fortsette denne studien i den neste artikkelen.

«For profeten syntes hjulet inne i et hjul, og skikkelsen av levende vesener som var forbundet med dem, alt sammen innviklet og uforklarlig. Men den Uendelige Visdoms hånd sees blant hjulene, og fullkommen orden er resultatet av dens verk. Hvert hjul, styrt av Guds hånd, virker i fullkommen harmoni med hvert annet hjul. Det er blitt vist meg at menneskelige redskaper står i fare for å søke etter for mye makt og forsøke selv å kontrollere verket. De lar Herren Gud, den mektige Arbeider, i altfor stor grad være utelatt fra sine metoder og planer, og betror ikke Ham alt som angår verkets fremgang. Ingen bør et eneste øyeblikk innbille seg at han er i stand til å styre de ting som tilhører den store JEG ER. Gud bereder i sitt forsyn en vei, så verket kan bli utført av menneskelige redskaper. La da hvert menneske stå på sin pliktpost, for å utføre sin del for denne tid og vite at Gud er hans lærer.» Testimonies, bind 9, 259.